

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ, ΤΟΥ ΜΟΙΡΑΙΟΥ, ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ, ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ, ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ, ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

“Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ,,

ΥΠΟ ΓΚΟΝΤΡΑΝ ΜΠΟΡΥΖ

(Συνέχεια είτη προηγουμένου)

Είκοσι χρόνια τής ζωής του τά τύλιγε βαθύτατο σκότος. "Υστερό" από τριάντα χρόνιαν άπωσία, γύρισε στήν πατρίδιο του τόσο φτωχός φαινομενικά, δύσι είταν και τὸν καιρό πού ἔφυγε. Όστρόσο υπῆρχε ένας θρύλος, οτι είχε φέρει γνωστώντας μεγάλη χρηματικά ποσά κι' διτι εξακολουθώστε να κερδίζει πολλά κρητίματα με ἀπειρα έπαγγέλματα, λαθραία, μυστηριώδη, υπόπτα.

Είχετε τα μυστικά πολλών οίκογενειών και τις πανουργίες πολλῶν έπαγγελμάτων.

Γι' αυτό δέν είχε ἄδικο, διταν είπε στήν Ιωάννα : «Κυρία μου, ξέρω όλα τα μυστήρια».

— Λοιπότε, τὸν ρότιτες ή Ιωάννα, μπορεῖτε νά δόσετε τις πρωτες βοήθειες σ' έναν ιτιπότην που ἔχει τραματισθεί ἐπικινδυνα;

— Ακούντι είκει ; άπαντησε ο Βρινδινός. Θά προσπαθήσω μάλιστα νά τὸν κάνω καλά.

— Τότε, ακολουθήστε με. Θ' ἀνταμειφθῆτε γενναία.

— Εστο, ἀπάντησε ο Βρινδινός, άλλα γιά νά περιποιηθῇ κανεὶς έναν ἀσθενή χρείζονται μεριά εργαλεῖα και φάρμακα που δὲν τὰ ἔχω μαζί μου. Έχω δύο στὸ σπίτι μου τὸν ζηριάτηα. Πού ἔχετε τὸν πληγομένον;

— Στο παλιόσπιτο τοῦ περιφράκτου τῶν Βεργανδίνων.

Ο Βρινδινός ἐσαίρησε στὸ πονηρὸν του πρόσωπο ζωγραφίστηκε ζωηρὴ συγκίνησης, προσπάθησε δύος νά τὴν κρύψει από τὴν Ιωάννα.

— Α; εἰπε μὲ τόν άδιαφόρο, στὸ σπίτι τοῦ μακαριτή Λαντρύ Κοχεφέρ ; Πολὺ καλά, Πηγάνετε, ώραία μου κυρία πάν νά φέρω τὰ έργαλεία μου και σὲ πέντε λεπτά έφθασα.

Καὶ οἱ Βρινδινός έγινε ἄφαντος.

II

Κατὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί

Η Ιωάννα ἀρκετά εὐχαριστημένη ἀπό τὸν έσωτη της τράβηξε πρὸς τὸ περιφράκτο τὸν Βεργανδίνων. Ἐδικαιολογεῖτο δὲ ὡς ἔξις :

— Επειδὴ η Μαγδαληνή γιά λόγους ποὺ δὲν τοὺς ζέρω, θέλει νά κρατήσει στὸ σπίτι της μυστικά αὐτὸν τὸν περιποιηθὸν οὔ πάρομε τὸ Βρινδινό γιά γιατρό. "Ένας ἐπιστήμων μπορεῖ ν' ἀρχίσει τὶς φλυαρίες, ήγε αὐτὸς εἶνε ἔχειμυθος. Θά τὸν κρατήσουμε μάλιστα στὸ σπίτι νά περιποιεῖται ἀδιάκοπο τὸν τραματισμό.

Πρέπει δύος νά καταλογίσουμε ὑπὲρ τῆς Ιωάννας, καὶ τὴν ἀγαθὴν αὐτὴν σκέψη της διτι ἀπασχολῶντας τὸ Βρινδινό μὲ τὸ Φλορεστάν θά ἔχανε ἔκεινη τὶς ὑπηρεσίες του κι' εἴται δὲν θά ἐπικοινωνοῦνται μὲ τὸ δόν Ρυφάνη.

Γρήσεις η σημαντική στὴ Μαγδαληνή, η δόπια δὲν είχε τὰ καθέκαστα στὴ Μαγδαληνή, η δόπια δὲν είχε αἴκινα τὰ γίνεται ποτὲ λόγος περὶ Βρινδινό.

Όταν ὁ αὐτοσχέδιος γιατρὸς παρουσιάστηκε ἔχοντας ὑπὲρ μάλιστα τὴν προσθέτην της Μαγδαληνή δὲ μπόρεσε νά καταστεῖται ἔνα κίνημα ποὺ τῆς προκάλεσε τὸ αντιταθητικὸ παρουσιαστικό του.

Τὸ κίνημα ποὺ τὸ ἀντιλήφθηκε ο Βρινδινός καὶ εἴπε :

— Κυρία, μὴ κρίνετε ἀπό τὸ παρουσιαστικὸ μούν, στὸνδάστα τὴν χειρουργικὴν μὲ δύο περιήμους δασκάλους, τὸν Αγδέα Βεσάλο στὴν Ιταλία καὶ τὸν Αμβρόσιο Παρούσα στὴ Γαλλία.

Στ' ἀλλιεία ο Βρινδινός είταν κάποτε ὑπηρέτης τοῦ Ανδρέα Βεσάλο κι' επειτα τοῦ Αμβρόσιον Παρούσα, άλλα δὲν ἔκρινε φρόνιμο νά προσθέτη διτι δραπέτευσε ἀπὸ τὸν ἔνα συναποκομιζούντας τὸ περιεχόμενο τοῦ χρηματοκιβωτίου του.

Επειδὴ δύος δὲ τραματιστας είχεν ἀμεσο ἀνάγκη συνδρομῆς, η Μαγδαληνή σύντονα καὶ σκέψηται εἴκειν τὴ στιγμὴ νά διώξει τὸ Βρινδινό, γι' αὐτὸς καὶ τὸν ἔμπασε στὸ δωμάτιο τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐκεὶ σταύρησε στὴ μπάντα και περιμένει μ' ἀγωνίαν ν' ἀκούσῃ τὸ ἐπιφάνημα ποὺ δέρβιγαζε ο Βρινδινός παίρνοντας τὸν τραματισμὸν γιά τὸν κόμητα τῆς Θουνής. "Άλλα είται γιατὶ δὲν είχε δει ποτὲ τὸν τὸν κόμητα, είται γιατὶ η ἔξαντληση είχε παραμορφώσει τὸ Φλορεστάν, ο Βρινδινός ἔμεινε ἀλαλος.

Η Μαγδαληνή τότε ἀνακοινωφισμένη ἀπὸ τὴν ἀνησυχία της, ἀνάτενεις ἐλεύθερα. Με θά ἔτρεμε ἀπὸ τὴ φρίξη της ἀνέβλεπε τὴν ἔκφραση ποὺ είχε πάρει τὸ πρόσωπο τοῦ Βρινδινοῦ, βλέποντας τὸν πόνοκομητα. Τὰ νέφος τοῦ πρόσωπου του είχαν συστασθεί και μαλάκη χαρᾶς κι' ἐκπλήξεως φάτικε τὰ μάτια του. "Επειτα ἔμεινε ἀπαθῆς.

Ἐξέτασε προσεχτικὰ τὴν πληγὴ και είπε στὸ τέλος :

— "Ελπίζω πάν νά τὸν σώσουμε.

Ο Βρινδινός δὲν ἔδειχε κάμμια ἀνησυχία γιά νά μάθει ποιός είταν αὐτὸς ὁ εύπατοιδης και πο. βρισκόταν εκεί. Δὲν ἔρωτησε κανούσεις ποιά είταν, και πῶς λεγόταν η Μαγδαληνή. Ποτὲ οἱ δύο φίλες δὲν είχαν βρει ἀνθρωπο λιγώτερο περιεργο και λιγώτερο ἐνο-

χλητικό.

Ἐχειμόθος, ἐνεργητικός, ἀκούσιμος, μὴ δείχνοντας ποτὲ καμμὰ ἔξπληξη, μὴ κάνοντας καμμὰ ἔρωτηση, γιατρὸς και νοσοκόμος συγχρόνως ο Βρινδινός αφέντως τὶς ώρες του στὸν ἀσθενῆ και γι' αὐτὸν τη σημία είχε ζητήσει μὰ ἀσημαντη ἀμοιβή.

Γι' αὐτὸ κι' η Μαγδαληνή δὲν ἔταν νά εὐχαριστεῖ τὴν Ιωάννα ποὺ τὸν τῆς είχε προηγημένοιο πρόσωπο.

"Οσο ὁ Φλορεστάν είται ἀναίσθητος, παλεύοντας μεταξὺ ζωῆς και θανάτου, τὸσο η Μαγδαληνή δόσι η 'Ιωάννα δὲν ἀφήναν εύκαιρια κι' ἔτοεχαν νά ίδοντι τὸν ἀσθενῆ τους. "Ενιωθαν κι' οι δύο μεγάλη συμπάθεια νά είχαν.

Αλλα τὴν ήμερα ποὺ ο Βρινδινός τοὺς ἀνήγγειλε διτι η κρίσις πέρασε κι' διτι ο Φλορεστάν αφίσει νά συνεργεται, οι δύο μεγάλην φρόνιμα νά εξαφανιστοῦν.

Κύριε Βρινδινέ, είπε τότε η Μαγδαληνή, ἀπὸ δῶ και πέρα θυ περιποιήσθη μόνος σας τὸν ἀσθενῆ.

— Καλά, ἀπάντησε αὐτὸς λακωνικά.

— Μή βγάνετε ποτὲ εἴσο. Οι πηγαινοερχομοί σας μπορεῖ νά προαλέσουν τὴν περιέργεια του κόδου.

— Εστω.

— Οσον ἀφορᾶ γιά τὴν τροφή σας ἐγώ θὰ σᾶς φέρωνται διτι η κρίσις ποτὲ διατάσσεται.

— Καλά.

— Συγχρόνως θά μοῦ δίνεται πληροφορίες γιά τὸν ἀρρωστο,

άλλα θά μοῦ τις λέται κάποια στὴν αὐλὴ γιατὶ δὲ θέλω νά με δεῖ.

— "Οπος σᾶς ἀρέσει.

— Ηροπάντων μην τοῦ μιλήσετε σύντε σαγά μένα,

οὔτε τὴ φίλη μου.

— Μείνατε ήσυχος.

— Κι' αν σᾶς ωτικεῖ ποιός τὸν ἔφερε ἐδῶ, πέστε του διτι τὸν φέρωνται εἴσεται διτι ο ίδιος πρόσθεστε μάλιστα διτι αὐτὸς τὸ σπίτι είνε δικό σας.

— Πολὺ καλά.

Καθώς βλέπει διατάσσεται τὸ μέτρον τοῦ Βρινδινοῦ.

Τὴ στιγμὴ ποὺ έκανε νά βγῆ ξεινη η Μαγδαληνή, γύρισε πάλι πίσω και είπε, οχι χωρὶς κάποιαν δισταγμό, γιατὶ αὐτὴ τὴ φορά προβλεπε κάποια ἔρωτηση ἀπὸ τὸ Βρινδινό.

— "Άληθεια, κινητε Βρινδινέ, θά φρονίσετε νά φραστε αὐτὸν τὸ παραθύρο;

— Και τοῦ έδειξε τὸ παραθύρον ποὺ έκεινο ποὺ έβλεπε πρὸς τὸν κήπους τοῦ άνακτορού τῆς Θούνης.

Ο Βρινδινός σκέψηται τότε μέπα του : «Γιατὶ νά κλεισω τὸ παραθύρον αὐτὸς ; Ή δεσποινίς βρίσκεται ποτὲ τὸ δωμάτιο αὐτὸν έχει πολι φῶς, και πρέπει νά κλειστει κανένα παράθυρο. Τότε γιατὶ αὐτὸς που έχει θέα στὶς πρωσιάδες και στὰ δέντρα και διχι οι δάσοι ποτὲ βλέπει στὸ έρημο περιφράκτο ;

— Θά τὸ κλείσω.

— Η Μαγδαληνή κιαρέτησε κι' αὐτὴ κι' ἔφυγε.

— Οταν η πόρτα κλείσεις πίσω της, μὰ παράδοξη μεταβολὴ ἐπῆλθε στὸ πρόσωπο τοῦ έντιμουτάπου τοῦ Βρινδινοῦ.

Τὸ πατούλιο υφός ποὺ είχε προηγουμένως ἐξαρινίστηκε και πανουργίας ἀπλώθηκε σ' αὐτὸς.

— Ετριψε δυνατὰ τὰ χέρια του και ἔγέλασε περίεργα. Μὰ σὲ λίγο ξαναπατήσει τὴν προηγουμένη την ἔκφραση. "Επειτα ἔφασε τὸ παραθύρον, συμμορφωνόμενος πρὸς τὴν παραγγελία τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἴδαμε πότε οι κήπους τῆς σφράγας ξύπνησαν τὸ Φλορεστάν ἀπὸ τὸ λήθαργο του.

— Οταν ο Φλορεστάν, ἀφού ἀντάλλαξε τὰ λόγια ποὺ ἀναφέραμε προπατούμω μὲ τὸ Βρινδινό, ἀποκοινήθηκε βαθειά, ἔκεινος ἀπομακρύνθηκε μὲ τὶς μύτες τῶν ποδιῶν του, κατέβηκε τὴ σκάλα κι' ἔβγηκε ἀπὸ τὸ σπίτι.

Διάσκει τὴν Τουρράδινη και μεταξὺ τὸν κάτιο μεγάλα οικόπεδα ποὺ τὰ χώριαν λάκκοι μὲ λιμνάζοντα νερά και οίκοδομές μισερεπιωμένες.

Είχε αρχίσαι νά δραματικά είκειναν ούρανος συννέφιαζε. Τὸ μέρος αὐτὸς είται πένθιμο και μελαγχολικό, γιατρόνευε κινηταριστικό.

— Αρκετές δολοφονίες είχαν γίνει ἔκει και γι' αὐτὸς τὴν ήμερα σπανιότερας διαβάτες περινούσαν και τὴ νύχτα η ἐρημάτια βαπτίζειν.

— Ωστόσο κάποιος ἀλλος ἀνθρωπός είχε προηγημένη λίγο πρὸτερανίας τὸ Βρινδινόν, ἔστρεψε τὸ μικρόσωμο γέρο κι' ἔπειδη είχε ίσως ίδιατέρους λόγους νά κρυψται ἀπ' αὐτὸν, ξαπλώθηκε φαρδύς πλατείας σ' ένα αὐλάκι.

(Ακολουθεῖ)

